

ՄԱՀՈՐԱՆ

Գիտէի միշտ թէ կայիր տեղ մը հեռու մեզմէ շատ,
Թէ պիտի օր մ'ալ գայիր երբ ձիւնն իջնէր մագերուս,
Դեղեւէին երբ փայլերս, եւ աչուրներս՝ անյոյս,
Ալ փակուէին քիչ առ քիչ յագեցումով մը՝ հանդարտ:

Ու հաւատած այն ասեմ՝ կը կարծէի սակաւին,
Թէ պիտի լեզ ընդունիլ կարենայի ես սիրով,
Փոքորկայոյզ ծովէն վերջ ինչպէս անդորրը ափին,
Խաղաղ ծոցիդ մէջ անպիտք ալ հանգչելու պատրաստով:

Բայց փայլերուդ կը լսեմ երբ սրտում ձայնն այսօր մօտ,
Կը մտածեմ թէ փոխուած հին կերպարանիդ է իրա՞ւ.
Քեզ չեմ հանչնար, ու կ'ուզեմ որ չհանչնաս զիս բնաւ...:

Զի կը դառնայ կեանքն հիմա յստակ այնքան՝ գեղեցիկ,
Որ զրկուած կրկնապէս իր շնորհիւնն արդ կը զգամ,
Ու կը փարիմ ոտներուն՝ որ գէթ ներէ ա՛յս անգամ:

Վ.Ա.ԼՐԱՄ ՄԱՎԵՍՆ

ՆՏՁՆԵՆ

Երգել կը բաղձայ հոգիս այս գիշեր,
Երգել ժամերով ու սրլանալ վէ՛ր,
Մոռնալ պահ մը գէթ վիշտերն իր բոլոր,
Լեցուիլ խնդութեամբ մ'անհո՛ւն, անսովոր...:

Երգել ես կ'ուզեմ անցեալըս մեղոյշ,
Անդարձ սէրերը անոր վերջիւիւ,
Երգել ես կ'ուզեմ ներկան սրտմանոյշ,
Թեքեցած հոգւով մութ համբէս փայլել...:

Երգել ես կ'ուզեմ ցաւերս ամբողջ,
Մտէս վտարել խոհերն վատառողջ.
Երգել վերանա՛լ, երգել արբենա՛լ,
Երգել ապագան անորոշ, մոա՛յլ...:

Սէրերս ամբողջ, սէրերս սրտում,
Յոյզերս ներկայի, վէ՛րերս անպատում
Երգել ես կ'ուզեմ, երգել միմիայն,
Երգել անդադրում, երգել անպայման:

Քանզի սրտում է հոգին առանց երգ,
Խո՛ր, անբուժելի՛ եմ իր ցաւն ու վէ՛ր:

Երուսաղեմ

Գ. ՃԻՆԻՎԻԶԵՍՆ